

Retrats de José Caldés

text i fotos JESÚS MAESTRO

Durant aquest mes d'octubre hem pogut gaudir en el mucbe d'una magnífica exposició de retrats realitzats pel pintor benicarlando José Caldés. La mostra comptava amb obres realitzades durant la seua àmplia carrera, arreglant des de dibuixos a quadres de conjunt. Una ocasió excel·lent que demostra la vàlua d'un dels nostres artistes més reconeguts.

SORTIDA PER CONÈIXER BENICARLÓ

text ALUMNES DE SISÈ

Els alumnes de sisè del Mestre Francesc Catalan fem una sortida guiada per Benicarló.

El dia 21 d'octubre els alumnes de sisè de primària del col·legi Francesc Catalán vam anar d'excursió per Benicarló a vore els monuments històrics del nostre poble.

Ruth la monitora del MUCBE ens va explicar moltes coses que no sabíem.

En primer lloc ens va parlar de l'església de Sant Bartomeu, que és un dels patrons del poble i que porta una espiga i un ganivet a la mà. Ens va comentar que hi havia un túnel que unia l'església amb el convent de Sant Francesc i que dins de l'església hi ha tres criptes.

En segon lloc vam anar al Centre d'Estudis del Maestrat, que antigament era la presó i que estava dividida en tres parts: una per als presos que estaven molt de temps o condemnats a mort, una altra part per al carrerell i per a la presó de dones i l'última part per a presos de poca delinqüència.

Després vam anar a l'edifici gòtic, on a la planta de dalt es reunia l'ajuntament i es jutjava a les persones i a la planta de baix la feien servir com a mercat.

Una altra visita va ser la casa del Marqués i ens va ensenyar unes fotos de dins on es veia la cuina amb manises que representaven diferents activitats d'aquella època. Vam conèixer els seus orígens.

Per últim vam visitar el lloc on estava el mercat vell de Benicarló i ho vam veure també en fotos.

BENICARLÓ MÉS SOLIDARI

BENICARLÓ MÉS SOLIDARI

text REDACCIÓ

Benicarló comptarà amb un menjador social que s'instal·larà en l'actual seu de la Escola de la Mar.

El consistori està mantenint negociacions encaminades a l'autorització dels locals, propietat de la Fundació Bancaixa, que compten amb un menjador i cuines que s'adaptin a les necessitats de l'ajuntament. Sarah Vallés, regidora de Benestar Social, va explicar que el servei "es farà tot a través de voluntariat", que serà format a partir de diferents cursos que s'impartiran des del consistori. Si Bancaixa accepta la cessió del local, l'ajuntament començarà a treballar "en l'obtenció de l'autorització de l'ús de la cuina per part del departament de Salut Pública i en la formació dels possibles voluntaris". Vallés va detallar que pretén que el menjador social es convertisca "en una espècie de centre d'operacions, per a involucrar a donants particulars i de supermercats o comerços d'alimentació". A més, les intencions del consistori són ampliar el perfil dels usuaris i del nombre de beneficiaris del servei. I és que si finalment prosperara la proposta de Benestar Social, aquesta seria la segona experiència d'aquest tipus que el consistori engega. El primer menjador social el van engegar quatre associacions del municipi: l'Assemblea Local de Creu Roja, Càrites, l'Associació Dones Progressistes de Benicarló, i

El menjador social és una ferramenta més de l'entramat solidari de l'ajuntament de Benicarló.

l'Església Evangelista, amb el suport de la regidoria de Benestar social. Els aliments s'arreglaven en quatre establiments donats per compradors anònims: Marian Lluch al Carrer Pubill; María Cinta Senar, al Carrer Alcalá; Ramón Giner, Caps de Família; i la Fleca Àvila. Diferents restaurants del municipi es van unir a ells, elaborant els menús que se servien en els locals de la parròquia de Sant Pere. En la campanya desenvolupada aquest hivern, es beneficiaven entre 25 i 30 persones en cada torn que, pel seu lloc de residència "no tenien possibilitats de cuinar". Ara s'estudia la possibilitat d'ampliar l'atenció als necessitats, obviant aquest requisit abans necessari.

El menjador social és una ferramenta més de l'entramat solidari de l'ajuntament de Benicarló. La regidoria de Benestar Social té instaurat un sistema d'ajudes a famílies amb problemes econòmics que suposa un cost mensual a les arques municipals de 7.000 euros. Vallés, va explicar que "amb aqueixa quantitat s'atenen entre 40 i 50 famílies cada mes, amb un màxim de dos mesos d'ajudes a cadascuna". Açò suposa un sistema rotatori que permet atendre les necessitats de la població sense que, a més, el beneficiari utilitze directament els diners. "Els fons serveixen per a pagar lloguers o rebuts de llum i aigua, mai, més de dos mesos i sempre en casos d'extrema necessitat". És el consistori qui assumeix directament el

CONTRA EL CÀLIG!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Els aficionats del CDB ja no ens hem de preocupar més perquè, cavallers, hem tocat fons. A partir d'ací necessàriament tot haurà d'anar millor. Al llarg de la nostra heroica història hem hagut de suportar nombroses humiliacions. Algunes, tremendes. Que van deixar en nosaltres unes ferides que encara ara, anys i lustres passats, no han acabat de cicatritzar. Qui no se'n recorda del trauma no superat per molts de nosaltres, de del drama, de la tragèdia d'els Ivarsos? Una pedania de mala mort –com les Ventalles o els Valentins– ens va fer baixar a preferent amb un dels millors equips de tercera que hem tingut mai. Després, sí, ens ha guanyat el San Jorge / Sant Jordi, el Catí i fins i tot el Canet. Però això que ens va passar diumenge passat va ser un altre cop duríssim, definitiu per a mi. Com ho diria per no posar-me a plorar? Quins serien els mots adequats per no ferir la sensibilitat de cap benicarló? No ho sé, però siga com siga, vam perdre a casa contra el Càlig. Contra el Càlig, Nostre Senyor! El Vinaròs –sí, ja sé que no és mateix– ja havia estat derrotat en més d'una ocasió pels jugadors de la capital, però a nosaltres és la primera vegada que ens guanyen en partit oficial. Serà l'última, n'estic segur, però de moment ací estic jo a punt de caure en la més profunda de les depressions futbolístiques.

Sí trist va ser el resultat, encara més penosa va ser la manera en què s va produir. Ho contaré sense massa detalls, no convé criar massa pedres al fetge. A la primera

FOTO: GREGORIO SEGARRA

part vam començar dominant, jugant bé (perquè juguem d'allò més bé, que quede clar) però sense saber com, pam, van i ens marquen. Ens vam quedar tots glaçats els d'ací i un grupuscle d'enfervorits (observe's la suavitat de l'eufemisme) aficionats calijons van començar a cridar des de la tribuna. Un xut al travesser i una mica d'esglai per als visitants. La nostra constància va tenir premi i Ernesto, de bonica vaselina, va batre el pseudocantador porter foraster. I els calijons de la tribuna ja no bramaven tant.

La segona part va començar igual. Igual no, molt millor. N'haguérem pogut fer tres o quatre, però l'imbècil (xulo, pallasso, burro sobretot) de l'àrbitre es va inventar un penal a favor del Càlig. Van tornar a bramar ells. Masip, lo nostre Masip, fill de Jaume i de Tere, excapità del Benicarló i ara capità del Càlig no es va comportar com un cabia esperar d'un bon benicarló i en comptes de tirar la pilota directament fora, ens va marcar. Aquest gol espero que li pese sobre la consciència per a tota la seua vida, o si més no per a un parell de dies. Els dels brams, més eufòrics; i l'àrbitre, un moniato. Nosaltres igual avant, tira. Un penal com una casa, com una casa dels collons, sobre Monrde va ser resolt pel fava aquell amb una targeta groga i nostre davant quan, en realitat, el que tocava era xiular la pena màxima a favor nostre i ensenyar-li, ara sí, la targeta al defensa calijó, que haguera sigut la segona i motiu d'expulsió. Ja es veu ací ben clar com un panol com el que va vindre a provocar-nos pot canviar el devenir d'un partit. Encara uns minuts més tard, una forta empena dins l'àrea

va ser resolta per l'impresentable àrbitre amb un sigan, sigan d'allò més eufòric i xulesc. A això no hi ha dret. Que un pocavergonya se'n fota de tota una afició es mereix alguna cosa més que quatre crits a l'hora d'entrar al vestidor. Li desitjo un còlic miserere que li dure si més no un parell de setmanes; au, a cagar. Malgrat tot, vam aconseguir marcar. No sé qui va ser perquè em penso que jo també feia força perquè la pilota entrara al fons de la xarxa. Es van acabar els brams d'ells i van començar els nostres. Ja els tenim, ja els tenim! I vinga acaçar-los a pilotades. Quan ja passaven vuit o deu minuts va arribar allò que en termes taurins s'anomena puntilla. Un contraatac i au, dos a tres definitiu. Els calijons de la tribuna van celebrar que havien guanyat la xampioní.

Amb el cap catxo i la cua entre les cames, me'n vaig baixar cap al poble. Què ens pot passar més?

El Benicarló supera el Manacor a la recta final del partit

text i foto VICENT FERRER

4 BENICARLO FUTBOL SALA: Gus, Vadillo, Lolo, Javi Alonso, Messias, cinc inicial; Víctor, Hugo, Chino i Gonzalo.

0 FISIOMEDIA MANACOR: Chus López, Juan Carlos López, Jesús Illán, Javi Rodríguez, Rubén, cinc inicial; Martín, Vega, Joselito, José Ruiz, Paulinho i Lemine.

ÀRBITRES: Sanzol Goñi i Urdanoz Apezteguía, del col·legi navarrès. Ensenyaren tarja groga al local Lolo; als visitants Jesús Illán, Paulinho, Javi Rodríguez i José Ruiz

GOLS: 1-0 min. 20, Messias. 2-0 min. 33, Gonzalo. 3-0 min. 36, Messias. 4-0 min. 37, Vadillo

INCIDÈNCIES: Uns 800 espectadors al Poliesportiu Municipal. Es guardà un minut de silenci en memòria de Rodrigo Juárez. Els jugadores del juvenil posaren junt al primer equipo.

El Benicarló Futbol Sala va aconseguir la passada setmana una important victòria davant el Fisiomèdia Manacor, un dels rivals directes en l'actual temporada.

Una victòria que bé va poder estar tancada en la primera part, per la poca fortuna en la rematada final que els va fer patir després del descans, però que no va ser fins que Gonzalo va marcar el segon gol faltant set minuts per a acabar el partit, la qual cosa va donar tranquil·litat per a defensar els atacs amb porter-jugador i marcar dos gols més.

En la primera part l'equip benicarlando va eixir amb moltes ganes, però una vegada més es van mostrar sense punteria i quan van encertar es van trobar amb un Chus López que ho parava tot, excepte el gran xut de Messias faltant 23 segons, que va permetre l'equip benicarlando anar-se'n al descans amb una merescuda victòria. A més de les bones intervencions del meta manacorí ressenyar una rematada al pal de Víctor als vuit minuts i l'embolic que es va muntar Javi Alonso davant el meta visitant, perdent una clara ocasió per a obrir el marcador. El capità Vadillo, com sempre molt actiu, va veure com Chus li treia una enverinada rematada i va ser qui va iniciar la jugada del gol i la seua posterior passada al segon pal que va transformar Messias.

Després del descans li va costar molt al Benicarló generar bones jugades d'atac, atès que el Manacor pressionava fort, impedint que l'equip benicarlando arribara amb facilitat al marc de Chus López, més protegit en la

segona part i amb algun contraatac però sempre trobant-se amb un Gus molt atent, eixint a buidar els balons llargs que enviava Manacor. Va ser necessari esperar al 33 perquè Víctor s'internara per la dreta, centrara al segon pal on Gonzalo marcava de volea. Un gol que va asserenar per complet als de Javi Alonso, que van passar a defensar un cinc contra quatre molt bé, pressionant en la primera línia i en aqueixes Messias li roba la cartera a José Ruiz i marca el tercer. Tancant el compte Vadillo des de propi camp després d'altra recuperació de baló.

En resum tres punts d'or per a un Benicarló que els necessitava com el camp la pluja tardorenca. Per cert, no s'entén com el seleccionador nacional es fixa en José Ruiz i passa de Vadillo, i és que el de Xerès li pega mil puntades, com sol dir-se, al jugador del Manacor, però tots sabem la malvolença que té el Venancio a l'equip benicarlando. Ell s'ho perd.

L'edil destacà que totes les famílies que gaudeixen d'ajudes "tenen fills al seu càrrec"

ve de la pàgina anterior

pagament, així com els lloguers "i mai hipoteques", puntualitza Vallés. En el cas d'ajudes per a alimentació, el consistori treballa amb dos menuts supermercats als quals els facilita el llistat de les famílies beneficiàries i les quantitats mensuals de les que disposen, "entre 50 i 100 euros al mes depenent del nucli familiar". És en el mateix establiment on es preocupen que la compra satisfaga les necessitats bàsiques, rebutjant els productes no considerats de primera

necessitat. "Després ens passen una factura detallada amb tot el que s'han dut cadascun, que nosaltres tornem a revisar", detalla la regidora. Fora de la quantia mensual queden bolquers i llet que "al detectar que suposaven la major part de la factura, vam fer una gran compra i els anem distribuït des de Serveis Socials". L'edil destacà que totes les famílies que gaudeixen d'ajudes "tenen fills al seu càrrec".

TRIPLE SISTEMA DEFENSIU A EL PUIG

text NATÀLIA SANZ

Els ibers de Benicarló tenien un bon sistema defensiu, com correspon al moment en que vivien. Del resultat de l'última campanya d'excavació es desprèn que disposaven d'un triple sistema de defensa que "permetia als guerrers eixir del poblat sense quedar desprotegits". Arturo Oliver ha dirigit aquesta última campanya d'excavació, realitzada gràcies a la inversió del EMCORP, que ha permès la contractació d'un arqueòleg i dos peons. L'objectiu, en principi, era "fer més accessible el recorregut al voltant de la muralla" apareguda durant una de les últimes campanyes.

La sorpresa, no obstant això, va ser el descobriment de dues línies més de protecció que, encara que de menor envergadura que la principal, sí permet destriar "un sistema defensiu complex, molt avançat per a l'època". La zona excavada ha estat datada en el segle V aC, moment de màxima esplendor del poblat ibèric. Durant les excavacions també s'ha pogut recuperar una fíbula de bronze "de poca importància", va assenyalar Oliver.

Lamentablement, poques alegries més donarà aquest nucli primitiu de població benicarlanda. L'arqueòleg va recordar que el poblat va ser parcialment destruït per la pedrera que va explotar la muntanya per a aprofitar la pedra, d'excel·lent qualitat. És la part que ara s'està treballant. Per això "l'acondicionament de la zona s'ha de fer amb cura". I és que és intenció del consistori ampliar amb aquest tram ara descobert la visita al poblat ibèric, un dels reclams

patrimonials del municipi. "Volem donar-li més auge a les visites guiades, perquè aquest és un bé considerable, però poc difós", explicava Nieves Eugenio, regidora de Cultura. Així les coses i amb la confiança posada en un futur taller que permeti l'ampliació dels estudis a El Puig, el poblat segueix rebent la visita de milers de persones que, cíclicament, reclamen el servei de guies del que disposa el consistori benicarlando. El poblat del Puig de la Nao de Benicarló és un dels jaciments ibèrics més importants de la Comunitat Valenciana, un BIC declarat. En ell s'han descobert importants peces de ceràmica àtica i grega. Presenta una notable estructura urbanística i una molt ben conservada arquitectura, així com una interessant seqüència estratigràfica, la cronologia de la qual abasta des de finals del segle VIII aC fins a fins del V i inicis de l'IV aC, la qual cosa permet conèixer interessants dades de l'origen i desenvolupament de la cultura íbera en general.

TINDREM RODALÍES SI GUANYA EL PP

text NATÀLIA SANZ

Manuel Cervera, candidat del Partit Popular al Congrés dels Diputats, va assegurar que augmentarà la xarxa de rodalia fins a Vinaròs si el PP guanya les eleccions generals. Cervera va recordar que la responsabilitat que encara no s'haja engegat la xarxa de rodalia fins a Vinaròs "és del Partit Socialista, al tenir el Ministeri de Foment les competències sobre trens". El candidat es va mostrar disposat a "ajudar en el que puguem al desenvolupament d'aquesta comarca" ja que es va mostrar convençut que "per culpa de la falta d'infraestructures, el Baix Maestrat veu frenat el seu desenvolupament". Per a Cervera, la resposta a aquest problema vindrà de la mà d'un "govern assenyat i preparat, que atén a les necessitats de la població", com ho serà "si el PP guanya les eleccions el 20 de novembre". Cal recordar que la comarca del Baix Maestrat, i des de tots els partits polítics, està lluitant des de fa anys per incrementar la freqüència de trens que uneixen el nord de la província amb la capital. Les últimes accions han vingut de la mà dels representants del Partit Popular, que s'han manifestat en diverses ocasions per reclamar al Ministeri de Foment la finalització d'un estudi de viabilitat que duu anys redactant-se per a determinar si és necessari l'increment de trens. Per la seua banda els passatgers han arrellegat en diverses ocasions signatures

per a reclamar més trens. Ho han fet els estudiants que s'han de desplaçar a Castelló o València, i els treballadors, que també veurien amb interès l'increment de rodalia en benefici de la reducció del cost econòmic que suposen els desplaçaments per carretera. A més, està la gran perillositat de la N340, que conté diversos punts negres en el seu traçat cap al nord de la província. En aquests moments, només hi ha quatre trens diaris de rodalia que unisquen Castelló amb Vinaròs, insuficients segons els usuaris per a atendre la demanda existent.

ASSEMBLEA DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló va celebrar la seua Assemblea General on es van referir, a més del canvi de president, els resultats esportius de la temporada 2010-2011.

Els membres de la Junta del Club Natació Benicarló i els seus socis van celebrar divendres passat 21 d'Octubre de 2011 en el saló d'actes de l'IES Joan Coromines l'Assemblea General Anual, on entre altres punts acordats per unanimitat es va nomenar al nou President de l'entitat Miquel Piñana Marzal, que abans exercia el càrrec de Vicepresident, una vegada presentada la dimissió de l'anterior Antonio Saura Galiano.

La Junta actual va continuar amb alguns canvis i així es va nomenar vicepresident a Xavier Rodríguez y Secretari a Fernando Pérez. Segueixen com a vocals Isabel Muñoz, Cristina España, Ferran Barrachina, Antonio Avila, Javier Sospedra, Samuel Santana, José Ramón Montserrat i Vicent Prats incorporant-se, a més, quatre nous membres, Adolfo Saura, Merche Senar, José Luis Moliner i Javier Vicente.

Pel que fa als temes tractats podem destacar la memòria esportiva on s'indicà la participació del Club Natació Benicarló en les diferents Travessies, Trofeus, Lligues Provincials i Autonòmiques, Campionats Autonòmics Universitaris, Campionat d'Espanya per Comunitats Autonòmes, Campionat

d'Espanya infantil a Valladolid i Junior a Palma de Mallorca. I així com, per primera vegada en la història, el Club compta amb 13 nedadors i nedadores, federats, en la categoria Màsters. Un dels objectius de la nova temporada serà mantenir el mateix ritme de participació en els diferents esdeveniments i la permanència un any més en la 1a Divisió Autonòmica de la natació.

N'HI HA UN FART!

text CHB

foto VICENT FERRER

N'hi ha un fart del comportament del públic que es pensen que un partit en un polisportiu és una ocasió per a desfogar-se i insultar a tothom (a pares i a xiquets); n'hi ha un fart que alguns entrenadors escalfen els partits i n'hi ha un fart que alguns àrbitres busquen ser protagonistes del partit.

En contades ocasions, el Club Handbol Benicarló s'ha queixat dels àrbitres que li han tocat en sort arbitrar un partit. La política del Club és jugar i, si es pot, guanyar. Independentment del que passa en les grades durant un partit o independentment de l'actuació arbitral. Tots som humans i entenem que tots ens podem equivocar. Des de l'entrenador fins al conductor del bus, passant per jugadores, públic i fins i tot l'àrbitre. Hom compren que la tasca arbitral és difícil i per això mai discuteix una decisió del col·legial. Hom compren que sense els àrbitres no hi hauria competició i per això els respecta i fa l'impossible per a que tots els estaments del club, des de jugadors a directiva, els tinguen el respecte que es mereixen i, per això, per a que vegem el difícil que és pitar, des de ben joves en aquest Club els jugadors i jugadores piten partits en les categories inferiors.

Però, una cosa és respectar i comprendre la dificultat de pitar un partit en qualsevol categoria i, una altra, és l'actitud "xulesca" i desafiant de cert personatge d'aquesta província que cada volta que pita al Benicarló, acaba exaltant al públic i als jugadors. I la cosa, dins de la seua gravetat, no tindria major importància si no fora perquè aquesta volta, jugant en Almassora, fins i tot va alterar al propi públic local. Les seues errades van ser les d'un àrbitre de categoria infantil i hom sap que pot pitar molt millor. Però per la seua ineptitud, per la seua xuleria, el partit entre el C.Bm Almassora i el C.H. Benicarló de categoria **sènior femenina** quasi acaba convertint-se en la guerra de Troya.

Bé, no val la pena parlar molt més sobre aquest personatge, el Benicarló (Almassora 30 - Benicarló 13) no va perdre per culpa de l'àrbitre. Evidentment. Però ell es va carregar un partit que fins al descans era prou entretingut. L'Almassora va començar amb un parcial de 5 - 0 que va afectar a les jugadores caduferes. Però, poc a poc, i a base força i garra, van entrar en el partit. El partit era interessant. Les dos armades lluitaven bravamet per a aconseguir l'objectiu de marcar gol. Les jugadores benicarlandes van

traure casta i garra per tal de fer retrocedir a les locals (10 - 7 en el minut 25) i vam començar a somiar en una possible victòria. Però en aquest moment va aparèixer l'àrbitre. En un parell de decisions inexplicables, fins i tot per al respectable local, es va carregar el partit. I, a partir d'aquí, ja va perdre l'oremus i el partit va deixar de ser un partit (aquest país va perdre la seua identitat en una batalla, la d'Almansa, i el Benicarló, el dissabte, va perdre el partit en 5 minuts). Al final 30 - 13 i, per sort, sense cap baixa en cap dels dos exercits.

En fi, la vida continua i, per sort, hi ha més activitat en el Club.

En categoria **juvenil masculina** (Bm ALMASSORA 28 - CH BENICARLO 10) l'equip cadufero va plantar cara durant la primera part. Davant un començament força igualat els locals van aconseguir un petit avantatge (4 - 2 minut 15) que els va permetre arribar al descans amb un marcador favorable (11 - 6). Malauradament, en la segona part es va notar la inexperiència dels caduferos i, poc a poc, l'Almassora va cobrar més avantatge en el marcador.

En categoria **cadet femenina** (ALMENARA B 5 - CH BENICARLO 19), les nostres representants van aconseguir la segona victòria consecutiva. Les joves jugadores benicarlandes van fer un partit força seriós davant d'un equip nou en la categoria.

L'infantil femeni va descansar aquesta jornada.

En categoria **sènior masculina**, el Benicarló s'enfrontava al segon classificat, Betxí. Al final, va ser impossible la sorpresa caient 30 - 17. En categoria **cadet masculina**, es va aconseguir la primera victòria contra el Betxí (30 - 21). El partit va estar força igualat. En categoria **infantil masculina**, l'equip poc a poc està començant a integrar-se en la nova categoria. CH BENICARLÓ 13 - CH BETXÍ 17.

Notes de viatge (i 5)

text JOAN HERAS

Fronteres

De retorn a Buenos Aires, cal repassar i descobrir racons d'aquells noms que amb les seves paraules màgiques han donat un aire especial a aquests carrers, a aquestes places, a la gent que hi camina, a les músiques que ploren els bandoneons Noms com . Sábato, Cortázar i Borges han fet de Buenos Aires una ciutat encara més apassionant del que sembla. D'aquests tres noms immensos aquesta vegada ha estat Borges l'escollit. Aquest Borges que en alguna altra ocasió s'havia resistit a ser descobert.

Parlar de Borges i de Buenos Aires és parlar de vasos comunicants, de síntesis meravelloses de pols energètics i plens de força. Borges –ell mateix ho diu sovint- no seria el que ha estat sense la seva estimada ciutat, sense els carrers cèntrics de la seva infantesa o des dels terrats del barri de Palermo. Buenos Aires amaga darrera de la seva aparent simplicitat –dels seus carrers quadrículats que semblen traçats des de la racionalitat i transparència més absolutes, ben similar a la primera sensació que transmeten molts dels relats borgians- una tendència a l'infinit i a la sorpresa que ofereixen racons, cafès, teatres, gestos i paraules. La ciutat, com les narracions de Borges, ens van arrossegant cap a un laberint d'infinites possibilitats, com si d'un màgic joc de miralls es tractés, com si ens anéssim perdent sense un fil d'Ariadna pels passadissos intricats d'una fabulosa biblioteca. Darrera de les formes aparentment clares dels carrers d'una ciutat i d'unes històries s'hi amaga una circularitat de les coses que pot arribar a marejar

Retrobes Borges en el record de la seva estada com a director de la Biblioteca Nacional –una biblioteca espectacular que ara pren vida en un edifici d'una contemporaneïtat radical i càlida- i per les petites sales amb un requitzell de vitrines que mostren imatges i objectes personals de tota mena a la Fundació que porta el seu nom i que la seva dona, Maria Kodama, regeix amb elegància i rigor. Però l'esperit de Borges bateja amb força per tot arreu, per les cantonades d'avingudes sorolloses, per les històries de tants tangos que parlen d'enyor i de ruptures que han obert ferides difícils de cicatritzar, per les llibreries obertes fins molt tard i pels espais de la gran exposició que li dediquen a la Casa de Cultura, just quan neix la famosa Avenida de Mayo, en el cor mateix de la ciutat. Aquesta és una exposició que, curiosament, va néixer al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona dins un cicle dedicat a grans autors i la

seva ciutat. Allà, entre retalls de la seva vida i de les seves paraules, seieu a terra en una sala hexagonal amb les parets, el terra i el sostre fets de miralls que repeteixen com un ressò obsessiu la vostra imatge. I asseguts així, com un petit miracle, escolteu les paraules de Borges de la mà i la veu de la guia, una dona jove que no saps si és l'Alejandra de Sobre héroes y tumbas o la Maga de Rayuela. Ella, a l'atzar o seguint les vostres peticions, busca en un volum que recull l'univers de Borges en forma de diccionari. I així, en aquest ressò obsessiu d'imatges que reboten pels miralls que no ho semblen, van apareixent en aquest món –com si no tinguessin res a veure però, en realitat, moguts per uns fils que els uneixen secretament però de forma precisa- biblioteques plenes de volums estranys i amb capítols irrepitibles, tigres, jocs d'escacs, mapes de països que es volen tan precisos que cal fer-los de mida real, el café Tortoni i els cafès del carrer Florida, la memòria sense fissures de Funes, el desig de Pierre Menard de reescriure dos capítols d'El Quixot com si els escrivís de nou i essent idèntics a l'original, els gats, els patis i la Lluna i la confessió d'haver comès el pitjor pecat que pot cometre un home: no haver estat feliç.

L'endemà, fent cua per facturar l'equipatge en una terminal nova però eternament caòtica de l'aeroport, t'ha semblat que un home ja gran, d'aspecte educat i culte, de mirada cansada per haver llegit molt i per una pèrdua important de visió et vol dir alguna cosa però no n'acaba d'estar segur. Ell dubta i tu també. La cua avança i arribes al mostrador. Una vegada has facturat, el busques i ja no el veus. Una lleu boirina groguenca ocupa el lloc on l'home esperava a algú o alguna cosa. Sembla clar que l'avió sortirà amb retard.

APROVADA LA TAXA DE RESIDUS DEL PLA ZONAL

text NATÀLIA SANZ

El Consorci del Pla zonal de residus de la zona I va aprovar per unanimitat l'ordenança de la taxa per l'eliminació de residus urbans. Javier Moliner, president de l'organisme, va qualificar la jornada d'històrica. "Avui els alcaldes han estat més gestors que membres d'un partit polític" i agraïa "la seua responsabilitat per ser capaços de caminar de la mà" i liquidar un problema enquistat des de fa anys en els municipis integrants del consorci. L'aprovació provisional serà ara exposada al públic durant trenta dies i a partir d'ací "tota la província superarà la majoria d'edat en matèria de plans zonals", ja que s'engegaran la totalitat d'ells. La base imposable de la taxa serà determinada en funció dels costos del projecte de gestió de residus dels municipis de l'àmbit del pla zonal I, dels residus generats en funció de l'activitat desenvolupada en els immobles i de la superfície dels mateixos. El consorci determinarà anualment la magnitud del cost del servei. Per al primer exercici, no obstant això, s'adoptarà com cost la quantitat prevista en l'estudi econòmic, mentre que en successius s'establirà en funció de la liquidació de l'exercici anterior juntament amb els costos de gestió considerant les dades de les tones efectives d'entrada en planta. L'ordenança aprovada en la sessió celebrada a Benicarló conté una ecotasa que significa "la implicació dels ciutadans en la gestió dels residus". Així, els ajuntaments seran els encarregats de distribuir unes targetes verdes que serviran per a accedir als ecoparc. A raó del barem que establisca cada consistori, el ciutadà anirà acumulant punts en funció de les seues aportacions a l'ecoparc.

La mesura, nova en la gestió de residus valenciana, suposa que qualsevol veí pot autogestionar-se la taxa de tractament de residus. A final d'any, se sumaran i se li premiarà amb reduccions en la factura de les escombraries, que fins i tot poden arribar a suposar cost zero. "El reciclatge és cosa de tots i nosaltres volem premiar als nostres veïns més compromesos", va assenyalar Moliner. Pendent queda l'engegada de la planta de Cervera, que en aquests moments està ultimant la seua construcció. El president del consorci va explicar que "molt probablement al novembre començarem les proves". I per a això també va aprovar ahir el consorci una taxa provisional especial, destinada a aquells municipis que, de manera voluntària, "aporten els seus residus per a realitzar les proves". Aquest cànon reduït suposarà un estalvi respecte a la solució transitòria que va proposar Vaersa i que estan utilitzant molts municipis del pla zona. En concret, passarà de 68 euros/tona a 55 euros per la mateixa quantitat.

Els veïns de Juan XXIII han apel·lat al nostre "fil directe" amb els polítics perquè els solucionen el problema que tenen amb els contenidors. Fa més d'una setmana que es va avariar el sistema dels contenidors soterrats que tenen en el seu carrer i, malgrat que els van dir que ho arreglarien immediatament, l'única cosa que van fer és posar-los...una doble fila de contenidors. I com una imatge val més que mil paraules, ací els tenen.

I a vore si no els deixen tantes setmanes com vam fer al Mercat. Senyor polític que ens governen, les illetes d'escombraries estan molt bé però si no tenim manteniment... Que bastant ens fan pagar pel rebut de la brossa?

Com sempre, magnífics caps pensants.

La vídua de Joan Brusca, Vicenta Calvet, replega La Gran Creu del Mèrit Agrari que li havia estat atorgada a títol pòstum

text NATÀLIA SANZ

La ministra de Sanitat, Política Social i Igualtat, Leire Pajín, va lliurar, a títol pòstum, la Gran Creu del Mèrit Agrari, Pesquer i Alimentari a Joan Brusca Beltrán, sindicalista i llaurador al qual es va referir com “una persona que va lluitar contra la injustícia, pels drets de la gent dedicada a l'agricultura i pel progrés”. Joan Brusca Beltrán va treballar des de la sindicatura a nivell local, comarcal i regional, i a través de la Secretaria General de la Unió de Llauradors i Ramaders, una de les principals organitzacions del País valencià. El guardó el

va arreplegar la vídua de Brusca Beltrán, Vicenta Calvet Gellida, i en l'acte, celebrat en la subdelegació del Govern de Castelló, també ha estat present el secretari d'Estat de Mitjà Rural i Aigua, Josep Puxeu, del Ministeri de Medi ambient, Mitjà Rural i Mari. Leire Pajín ha ressaltat la gran capacitat de negociació i de diàleg de Brusca Beltrán, “que va deixar palés en el seu treball, mitjançant el qual va portar la veu de la terra als despatxos, perquè el seu compromís tinguera ressò i forma”. Segons ha manifestat la ministra, els valors defensats per Brusca Beltrán segueixen avui vigents. “Líders que els defensen, com Joan, són més que necessaris”, va afegir Pajín, que va mostrar el seu convenciment que l'homenatjat “estaria orgullós de l'avanç que recentment s'ha portat a terme en el nostre país per a reconèixer els drets de les dones del món agrari”.

Una labor que s'ha vist reconeguda amb l'aprovació al setembre de la Llei de Titularitat compartida de les explotacions agràries. No obstant això, la ministra ha recordat que “queda molt terreny per llaurar, molt treball encara per fer”, ja que “ens trobem en moments importants per al futur dels nostres camps i de la seua gent, moments i situacions en els quals lluitarem, com en altres ocasions. Defensant el nostre: un model productiu i una forma de vida de tanta gent en el nostre país”. Pajín ha lloat la trajectòria de Brusca Beltrán, qui “va defensar i va barallar-se al llarg de tota la seua vida pels drets de la classe treballadora”. “Crec que el millor homenatge que li podem rendir és el de no abandonar la seua lluita, impedir que caiga en l'oblit”, va concloure la ministra.

...I BRUTA ENCARA

Passejar per l'avinguda del Papa Luna –ara la *vox populi* l'ha rebatjada com a “passeig del colesterol”- té el seu encant... fins que arribes a l'altura del nou pont de la carretera de Peníscola, on ha sobreviscut l'espai anomenat –pel cartell indicador- “Zona humida del Barranquet”. Humida sí, però poc, perquè la falta d'aigua és evident. El que sí és, és bruta, més bruta que humida. Si us atenseu a la barana del pont, ho comprovareu: ampolles i bosses de plàstic en quantitat, calaixos, sabates, pots de llauna de begudes, escombraries, botelles de vidre, rodes de bicicleta, dipòsits de fuel i altres productes tòxics... A més de la brutícia acumulada per les pluges, que ceguen part de l'indret i dificulten la mobilitat als ànecs que hi (sobre)viuen. Això a una banda... i a l'altra també.

El que més sorprén és el text del rètol que conté la frase següent: “Respecteu la natura i l'indret”, que sembla no afectar a l'ajuntament de Benicarló. El consistori “popular” té, segurament, “butla” i no cal que respecte res, ni que ho netege una vegada a l'any més que siga. No cal. L'ajuntament benicarlondó té altres coses que atendre molt més urgents, com haver “remodelat” la plaça de la Constitució per enèsima vegada, gràcies a la ineptitud dels seus predecessors –també “populars”- que varen gestionar les obres de manera maldestra i culpable, malbaratant els diners públics –com ara-. O un nou “cami” de les Corts Valencianes, amb trànsit descontrolat, sense papereres i ja quasi tan brut com l'indret del Barranquet.

Clar que demanar-los –als del PP- sensibilitat per la cultura, l'educació, la conservació del medi i el respecte als indrets emblemàtics, és molt demanar. I encara com estem *en buenas manos*...

Marc Antoni Adell

DESPESA INÚTIL

La de les properes eleccions generals. No ho tenen tan assumit els del PP, que guanyaran –o, millor, que perdrà el PSOE-? No són contundents les enquestes, al respecte? No està ja, don Mariano, repartint càrrecs i prebendes a tord i a dret –més bé a dret i extrem-? Aleshores, a què ve una tal i milionària despesa, en un episodi que ja se sap com acabarà? No seria millor dedicar aquells milions a millor causa? Com ara a “gratificar” els càrrecs directius de bancs i caixes que encara no s'han atribuït pensions

milionàries de pre-jubilació? O a “completar” les subvencions a l'ensenyament privat –catòlic *of course!*-? O, senzillament, a “dignificar” els sous dels polítics, com ara la sra. de Cospedal i les nous que irrompan de la mà de Rajoy?

Certament, havent-hi tants llocs on destinar la milionada de les eleccions, no es comprèn com no es descovoquen i ens estalviem –no estàvem en crisi?- una tal i milionària despesa... inútil.

Marc Antoni Adell

El dissabte, 29 d'octubre es presenta a l'Ateneu Cultural de Benicarló el llibre Pols de roses de la jove escriptora tortosina, Olga Besolí.

L'obra, guanyadora del Premi Micalet de Teatre a l'any 2.009, ha seguit editada per la Universitat de València i ens narra el tràgic amor de Marc i Aleix.

Abans a les 6 de la tarda la jornada més literària de l'Ateneu començarà amb la presentació de la col·lecció de

llibres infantils adreçats a xiquets de 3 a 6 anys “Les contalles de Muniatto” de les germanes Besolí, amb la presència i col·laboració d'Onada Edicions.

Olga Besolí és escriptora, guionista i actriu. Ha seguit guardonada amb diversos premis de teatre, com el de Teatre amateur de les Terres de l'Ebre al 2.002 i en narrativa, com el premi Cid i Mulet 2.010 amb el relat L'avi Francesc. Ha participat en diversos llibres col·lectius i encara té temps per a impartir cursos i tallers literaris.

e-mail:
laveubenicarlo@terra.es

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Avui ja no estic empipat. Però això no vol dir que m'empenedisca d'allò que vaig escriure la setmana. Al contrari, subscriu totes i cadascuna de les meues paraules perquè com tothom sap, "scripta manent". Com avui estic més tranquil i no faig compte d'escalfar-me massa, aniré poc a poc i passa a passa, sense pressa, que encara tinc tot el dia per davant i ningú no m'acuita.

Com he dit que estic extraordinàriament tranquil i relaxat, començaré per un detall que no vull deixar passar i que espero que aquesta setmana se sol·lucione. Efectivament, no he vist cap esment al gran esdeveniment que s'havia de produir el cap de setmana passat. Ni una sola ratlla. Bé, si, un acurat informe dels experts fallers que, com sempre, serà vilment ignorat per la comunitat fallera local que es veu que ja en té prou amb les llumeneres que la formen. En qualsevol cas, la informació mana i aquesta suposo que sortirà amb una certa notorietat. Perquè tres dies d'esdeveniments són molts de dies, molts d'esdeveniments i molt de xeperumòbil.

M'he posat a llegir el tema de la setmana i m'he quedat impressionat. Magnífic, ben documentat i didàcticament transparent. Felicitats al redactor. Però com a mi el que m'agrada és escriure d'allò que diuen els polítics, he trobat sensacional que en nostre alcalde digués que la capella del convent de Sant Francesc quedaria blanca. O siga, que feia compte de donar-li una maneta de pintura blanca, així tot ben polit i curiós, i no cal gastar-nos els diners en restaurar les quatre ratlles de colors i els ninots que deguera dibuixar a les parets algun frare vagarós fa gairebé

tres-cents anys. Què li sembla, senyora Garcia? La veritat és que el blanc queda molt bonic, il·lumina i fa que tot sembla més gran. Qui ens mana restaurar res? Com avui estic tan tranquil, tot em sembla bé. Això és la felicitat completa. Perquè la setmana passada si que estava empenyat i no sé què em deguera passar i vaig pensar que allò no era viure, i que és millor estar en pau amb un mateix i amb tot allò que ens envolta que no sempre empenyat.

Seguint amb el tema de la setmana, sembla mentida que encara hi haja persones com el senyor Espinosa, propietari de la casa del marquès, que té interès en fer coses pel poble i pel seu patrimoni històric gratant-se la butxaca. Segurament molta gent del poble, que diu que se l'estima tant i amb més quartos que ell, ni es plantejaria fer una acció com aquesta sense anar a demanar diners a l'ajuntament. Potser ens hem guanyat la fama de garrepes per alguna cosa.

Més jornades gastronòmiques. Es veu que això és una bona excusa per a fer sortir a la gent de casa i fer córrer els diners. Ara, que això de fer pagar sis euros el dia de la demostració al port i que després, en veure que ha sobrat

molta cosa, es decidisca repartir de bades entre els que hi havia per allà, no sembla que haja estat la millor solució. Suposo que el proper any s'ho pensaran i buscaran la manera de que no es quede res a les paelles, bé abaixant el preu, o fent menys quantitat i quan s'acabe s'ha acabat. Em puc imaginar la cara dels que havien pagat les mil peles en vore com els que s'havien esperat menjaven de gorra i en quantitats industrials.

He llegit la notícia eixa dels que preparen la festa de sant Antoni i esperava trobar una explicació de les fotos, sobretot de la que està a la part de baix. Però no he trobat res per més que he buscat i rellegit entre línies. Senyoreta Sanz, una miqueta de seriositat i rigor informatiu, que sinó els fidels ens quedem sense saber la part rosa de les notícies.

Diuen que vostès són la revista del Bloc, el seu òrgan informatiu. Com és que es tiren pedres al seu terrat? Com és que mosseguen la mà que els dona de menjar? Que volen fer les rodes de premsa al poble del costat? Que es queden allà, no cal que tornen. Després diran que hem de fer poble. Si ara ja pintem poquet, només falta que li donem més ales als nostre veïns i que anem allà a fer-los la rosca.

EL CSI S'OBRIRÀ DIMECRES QUE VE

text NATÀLIA SANZ

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha anunciat que "el CSI s'obrirà en breus dies" i més concretament "el dimecres que ve". El primer edil va detallar que en aquests moments s'estan empenyant els últims tràmits, que consisteixen a "realitzar la prova de la Legionelosis i la comprovació del sistema d'incendis". Una vegada finalitzats, es procedirà a obrir les instal·lacions, ja que en aquestes dates preelectorals estan prohibides les inauguracions. "S'obrirà el centre nou i es tancarà l'antic", sense més tràmits. D'altra banda, Domingo va anunciar l'adjudicació provisional de les obres d'urbanització del carrer Terrers, que unirà el nou centre de salut amb l'antic i permetrà l'eliminació d'un carrer sense eixida en una de les entrades al nou edifici. Es completarà amb aquest tràmit a més la urbanització completa de l'entorn del nou CSI. Pel que fa a urbanitzacions de vials, L'alcalde de Benicarló també va anunciar que es traslladaria a València per a tractar l'ampliació de la urbanització de la carretera de Càlig, que ja està en marxa en un dels seus trams. Ara, l'administració autonòmica ha anunciat al consistori que és possible ampliar les obres fins a la N340, en un tram que no estava contemplat originalment en el projecte al ser urbà.

Finalment, l'alcalde de Benicarló es va referir a les obres de neteja empreses davant l'anunci de gota freda. Així, va recordar que "fa temps que estem treballant en els barrancs, gràcies a la subvenció provinent del Pamer" que ha possibilitat la contractació de 4 peons. Ells han estat els

encarregats de treballar en el Barranquet, un dels barrancs més conflictius del municipi per les seues fortes avingudes. En el cas dels imbornals del municipi, Domingo va anunciar que s'han netejat per a prevenir embossaments, alhora que recordava que en les obres de vials nous, s'insisteix en la col·locació de grans col·lectors i bones xarxes de clavegueram. Així ha succeït, va detallar, amb la urbanització del tercer tram de l'avinguda Corts Valencianes, on s'ha construït un gran col·lector "que serà capaç d'absorbir tota l'aigua que venja d'aquesta zona". En una altra de les zones conflictives, l'avinguda del Papa Lluna "es va actuar fa uns dies, a causa del important tap que havia en les canalitzacions, i que estava provocant problemes". Queda pendent de resolució el problema de les inundacions en el camí de la Ratlla del Terme que separa els termes municipals de Benicarló i Peniscola i per a la qual de moment, no hi ha solució a l'estar pendent del govern central. L'única mesura que han pogut prendre els dos municipis, és elevar la vorera per a evitar les inundacions en els habitatges particulars.

POLÍTIQUES D'OCUPACIÓ DES DE L'AJUNTAMENT

text NATÀLIA SANZ

Benicarló comptarà amb un nou taller d'ocupació que emprarà a 30 alumnes. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va explicar que rebra el nom de "Benicarló més ciutat, i esperem que al llarg del mes de novembre ens confirmen la seua aprovació". El projecte contempla la creació de 10 places destinades a la formació d'alumnes-treballadors en matèria de promoció turística, 10 més per a monitors de medi ambient urbans i 10 places que serviran per a formar a animadors socio-culturals. Domingo va recordar que l'acció forma part de les activitats promogudes des de l'àrea de Promoció econòmica "que des de l'inici de la legislatura ha fet diverses accions per al foment d'ocupació i la prospecció empresarial, encaminades a conèixer les necessitats dels empresaris de la ciutat". En aquest sentit, el regidor de Promoció Econòmica, Juan Manuel Urquiza, va explicar que s'està actualitzant la guia comercial de la ciutat

gràcies a la subvenció rebuda des del programa Salari Jove, que ha permès que una de les places es destine a renovar les dades d'aquest recurs. "A més de realitzar l'inventari de tota l'activitat econòmica de Benicarló, s'està requerint les necessitats dels empresaris", va detallar Urquiza.

L'alcalde de Benicarló, per la seua banda, va destacar que des del consistori "s'han gestionat 14 ofertes d'ocupació, 274 usuaris de la borsa d'ocupació de l'ajuntament s'han remès a processos de selecció i 21 persones han aconseguit una ocupació" gràcies a la intervenció del consistori. A més, va assenyalar l'engedada del Programa Emcop, que ha facilitat la contractació de 9 persones, el Pamer, amb 4 contractats i la subvenció rebuda per al Salari Jove, que ha emprat a tres persones. L'alcalde de Benicarló va remarcar que quan hi ha empreses de fora de la ciutat que realitzen obres en la mateixa "els instem perquè contracten almenys als oficials d'aci"

BENIHORT PRODUIRÀ OLI ECOLÒGIC

text NATÀLIA SANZ

El molí d'oli de Benihort-Baix Maestrà, que uneix a les cooperatives de Benicarló, Santa Magdalena de Polpís i Cervera ja es troba en ple funcionament.

Es preveu que en aquesta campanya 2011-12 s'obtinguen 150.000 litres d'oli d'oliva verge, encara que com principal novetat destaca la producció d'oli ecològic en les instal·lacions de l'empresa benicarlanda. Els tècnics calculen que 700.000 quilos d'olives passaran per Benihort en l'actual campanya. Segons indica el responsable de l'àrea, Manuel Amau Iglesias, "tant socis com no socis, poden portar ja les seues olives al molí, ja siguin de l'arbre o del terra". Però sens dubte, la principal novetat que Arnau destacà en aquesta campanya és que "estem acreditats pel CAECV (Comitè d'Agricultura de la Comunitat Valenciana) de la Conselleria d'Agricultura per a molturar oli ecològic. En el 2011 vam començar ja a envasar-lo però enguany també podem produir aquest oli especial". Amb aquest nou servei es permetrà que agricultors de la zona registrats en aquest comitè no hagen de desplaçar-se a altres províncies per a moldre les seues olives ecològiques. Ja hi ha mitja dotzena d'aquests menuts productors interessats en el nou servei de Benihort. Per altra banda, cal recordar que l'almàssera de Benicarló també és l'escollida per a moldre i envasar l'oli de les oliveres mil·lenàries, procedents de la Cooperativa Comarcal Clot d'en Simó. En aquest cas, les olives de la varietat Farga es molturan en l'almàssera de Benicarló el mateix dia de la seua recol·lecció, amb la finalitat

d'obtenir així un oli de qualitat excepcional, rebutjant les que presenten anomalies que les puga afectar negativament. Com resultat de tot això tenim un oli de qualitat brutal, un luxe per als paladars que ha obtingut nombrosos reconeixements en tot el món. L'oli mil·lenari del Maestrà va ser premiat per l'associació Slow Food amb la distinció de Baluard. Així mateix, es va triar l'oli Mil del Poaig com un dels cent millors productes de l'any i els magatzems Harrods van organitzar cates d'aquest oli d'oliva mil·lenari del Maestrà, que es ven a 130 euros l'ampolla de 500 mil·lilitres. Per la seua banda, de les oliveres mil·lenàries de municipis com Canet lo Roig, Sant Jordi, Xert, la Salzedella, Vilanova o Benicarló, Traiguera o la Jana ixen cada any uns 5.000 quilos d'oli, que es comercialitzen a 20 euros cada ampolla de mig litre.

No anem be, però no desesperem.

Després d'una sèrie llarguíssima de retallades de l'Estat del Benestar, reforma constitucional... no es percep cap millora en la situació econòmica: l'atur repunta a setembre i, possiblement, s'entrarà en recessió l'any proper. N'hi ha molta gent que està farta i ja no creu els seus dirigents polítics, molta gent que s'ha quedat sense feina, sense casa, sense futur...

Els probables guanyadores de les properes eleccions generals aplicaran, sense complexos, les polítiques que ZP i el seu govern han implementat amb algun que altre problema de consciència. Fins arriba aquest fet quasi inexorable, els partits nomenats d'esquerres intenten capitalitzar tota la indignació generada pel Moviment 15M.

Però no és hora del desencant o d'optar pel menys dolent amb el vot útil, cal demanar més, molt més. Cal un canvi substancial d'un sistema econòmic que tracta els ciutadans com mercaderies i d'un règim democràtic que sols ens ofereix l'alternança dels dos partits majoritaris en el poder.

Però aquesta situació de farfata i d'indignació no és exclusiva del País Valencià. El proper dissabte 15 d'octubre es celebraran manifestacions a més de 350 ciutats de 45 països d'arreu del món en contra del sistema capitalista global que ha causat la crisi ambiental i ha condemnat a milions de persones a la pobresa.

Possiblement, amb aquest acte reivindicatiu global no s'assoliran els objectius però anem d'esplai, pas a pas, perquè anem lluny, anem a crear un altre món.

Pere Bausà

ve de la pàgina anterior

Bé doncs, es torna a formar la comitiva, ara per traslladar la Verge fins al convent de les mongetes tancades. Però... sense acompanyament oficial. Només una regidora, i a títol particular, va acompanyar la imatge fins a l'alberg on havia de passar la nit. Diuen els qui van veure de lluny la comitiva circulant pels carrers enmig de la negror més absoluta que semblava poc menys que una pel·lícula de terror... per favor! No van ser no, per a aguantar la mitja hora que va tardar la imatge a arribar a casa de les mongetes. De seguida tots al bar, a vore el futbol.

El protocol

I és que el protocol va brillar per absència durant tot el cap de setmana. Sembla que ningú es va preocupar d'estudiar el que fan a d'altres poblacions i, molt menys, de visitar l'última que la va acollir. Des d'ací, convidem a tots a buscar per Internet, perquè descobrisquen de quina forma va fer Benicarló el ridícul més estrepitos de la seua història.

Un nuevo día

Però bé, al que anàvem. Dissabte al matí. La mare de Déu havia de ser traslladada des de les monges fins a l'església de Santa Maria, amb els xiquets que van voler sumar-se a l'esdeveniment. Encara sort que estaven allí les catequistes! De nou l'embolic per a dur la imatge i aquesta vegada sí que es va escoltar la veu dels devots que van voler traslladar-la a coll, però de nou l'absència de les autoritats. Ningú per ací, ningú per allà... però bé, més greu va ser a la tarda. Com ningú es va preocupar a anunciar que la imatge es duu a coll (és el procediment de trasllat mundialment instaurat en totes les seues visites), els seguidors (repetim, el seu guàrdia personal), la van pujar al

[Maremòbil](#), amb el consegüent cabregit dels fidels. On s'ha vist això? Doncs ni més ni menys, en cap dels pobles que la Pelegrina ha visitat. Fins i tot en els municipis més menuts hi ha hagut gent per a transportar-la. Veure com va anar l'ofrena, perdó: l'Ofrena, ajuda a fer-se una idea de com s'havia organitzat la visita.

Ja ha arribat l'autoritat

No sabem, per exemple, quina ment lúcida que va decidir que les autoritats desfilaren les últimes. La zona que tenien reservada va romandre buida durant tot l'acte. Totes les primeres files, que eren moltes cadires, sense ningú que presidiria l'acte. Bé sí, Jaime Mundo i senyora, el bisbe i els rectors de Benicarló. Ah, per cert, a quadres es van quedar els participants en l'Ofrena quan van arregar els rams que els havien preparat. Dos tristes tiges de margarides i un ram d'esparreguera. Sense comentar-les.

L'ambient nocturn

Dissabte a la nit, processó de les torxes. S'acompanyava a la Mare de Déu dels Desemparats des de l'església de Sant Pere a la de Sant Bartomeu. Quatre gats i tots els bombos de la ciutat en rabera, més darrera de l'altre (menys mal que anaven compassats pegant-li al tabal). Ciriets dels xinos, més escagarrants que escagarrants, que no van aguantar ni la volta de la processó. Presidint darrere de la imatge, el bisbe, els rectors... i els

fallers. Només una regidora va participar en l'acte. Ho va fer a títol personal novament... i era socialista. D'eixos que no van a missa i obliguen a divorciar-se i a avortar... No ho diem per res, però va ser el comentari generalitzat dels assistents a l'acte: votants majoritàriament presumptament del Partit Popular. Molt lleig, però que molt lleig. Però com en un acte anterior, el millor estava per arribar.

After hours

Els últims rosaris (deixarem per a altra ocasió el comentari sobre les goles més o menys entonades, amb dues trompetes d'altaveu que aguditzaven l'exhibició de qui portava els càntics) van deixar espai perquè la [Geperudeta](#) fera la seua aparició estel·lar en solitari en la plaça, i vet ací que mentre les campanes voltejaven per a rebre-la, pel centre de la plaça va fer aparició l'equip de govern.... oeo, oeo, que venia del bar de davant. No van ser ni per a dissimular i amagar-se a l'església quan van començar a arribar els primers ciriets. O per a entrar per la porta de darrere. No. Van creuar per la plaça, abans que el públic assistent, que va tornar a murmurar en xinés, arameu i tots els idiomes possibles. Lamentable imatge dels qui s'erigeixen, amb tres draps de la gepe penjats de la balconada consistorial, com si foren els més fermes guardians de la fe. Doncs el que dèiem...una visita especial.

La vuitada

Diu que la Comunidad de Madrid pensa denunciar als jutjats les comissions falleres de Benicarló que han venut un cobrellit amb la imatge de la Mare de Déu perquè, segons sembla, n'han tret benefici i la seua llicència els dona permís exclusivament a cremar diners. No a fer-ne munt.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Senyals del cel?

Quan en un país la senyalització de trànsit ha d'allotjar indicacions per a fets transcendents o paranormals alguna cosa seriosa passa. Quan damunt les indicacions s'escriuen amb una llengua híbrida creada *ex nihilo* per a transmetre continguts inefables, la cosa ja deu ser grossa. Mireu la foto que ens acompanya: Rosario de Torxes. Qui és? Una turista francesa de mare espanyola? Una poetessa romàntica? O potser *què* és? Què són *torxes* en castellà? O què coi és un *rosario*? Coses de la normalització lingüística esta incompleta que tenim...

El gepemòbil

Un misteriós vehicle (en teniu la matrícula a la foto) va recórrer la ciutat el cap de setmana passat. La imatge peregrina de la Virgen de los Desamparados, de 1 metro y 33 centímetros de altura, fue realizada en 1966 por el escultor Octavio Vicent, por encargo del capellán mayor de la Basílica, con el fin de que la imagen original no saliese de su camarín para recorrer las calles y los pueblos en peregrinación salvo suprema necesidad, en aras de su mejor conservación. A tal efecto se diseñó un vehículo adaptado especialmente para sus traslados, conocido popularmente como "El Maremòbil", marcado con la matrícula V - 0075-GP, donde observamos la V de Virgen, el 75 aniversario de la coronación, cuando se hizo el vehículo, y las inconfundibles GP de Geperudeta, el cariñoso sobrenombre valenciano

text LA COLLA DE TAFANERS

a la Mare de Déu. Quin encert la Direcció General de Trànsit amb la matrícula! I no cal dir de l'exegega redactor de la nota: V de Virgen, clar, o de Vándal, de Vicari, de Vine'm ací, deslligat! o de Verdolaga... I la sigla GP? Gran premi com a premonició del circuit urbà de Fórmula 1 de València? I més val no seguir per aquest camí, per la gran...

La Mare de Déu, més desamparada que mai a Benicarló

Un tafaner que va anar a missa (què passa? Hi ha gent de tota classe ací a La Veu) va escoltar com el seguidor de la Mare de Déu, una mica així com l'escorta personal, que va vindre a acompanyar-la, va dir en el discurs de comiat que la de Benicarló havia estat una visita "especial". I tant que ho va ser! La Geperudeta segur que no s'ha sentit tan sola en cap dels pobles que ha visitat... i als fets ens remetem. Comencem amb la rebuda, que més va semblar una desfílada militar que una altra cosa. És conegut per tots l'amor de la Mare de Déu per les exhibicions castrenses. Va per davant el nostre respecte per la confrària que va traslladar la imatge... a paso de Setmana Santa. La comissió d'investigació dels tafaners ha bussejat per Internet i bocabadada s'ha quedat en veure la rebuda que altres pobles tributen a la Pelegrina. Res a veure amb els trists aplaudiments i la poca emoció amb què se la va acollir ací. Una altra cosa coneguda és la fredor

natural del públic benicarlendo. No arribaven ni a les cinc-centes persones 500!!!! Les que es van concentrar a les portes del [Mucbe](#) per a rebre-la. Ni una trista traca, aquest que és poble de coets i ella que n'és tan aficionada. Ni un viva... na!

Mare o verge?

No és per posar-nos en un debat estèril però ens sembla recordar que a esta senyora per ací sempre se l'ha coneguda com a Mare de Déu. Dels deseparats si voleu, però això de Verge sona tan castellà com azufaira.

La baixada

Es forma la processó, i vam repetir, a ritme... de Setmana Santa. En tots els pobles, segons hem vist i escoltat, la Mare de Déu és traslladada a esquena pels devots. Ací, ni acostar-se-li. Aquell dia ens devia caure el *acento*. En un poble on no hi ha devoció a la Patrona, no es pot esperar que la gent isca en massa a rebre-la, com passa a la resta de poblacions que la Geperudeta visita. Què devia pensar mentre els andalusos benicarlendos o viceversa la traslladaven pel carrer Sant Francesc, camí de l'església? Va sentir per ventura desitjos de tornar a pujar al [Maremòbil](#) i tornar-se'n a València? Per cert, que hi ha qui diu que la confrària va cobrar per la seua actuació... Compte, només diem el que s'ha sentit pel carrer. Ah, però el millor estava per arribar. Va entrar a la plaça de Sant Bartomeu a ritme militar, enlaire, com si allò fóra la [madrugá](#) sevillana. Alguns, veient la imatge, van recordar la pel·lícula aquella de Tom Cruise en la qual es barrejaven les falles, les falleres i la Setmana Santa de Sevilla. [Xe](#), [igualito](#)!!! Ah, no... que ací van actuar els d'un cor local cantant la *Salve* en versió gregoriana... magnífic fermall d'or.

El seguici

MERCAT CAPDAVANTER EN RECICLAT

text NATÀLIA SANZ

El Mercat Municipal de Benicarló, comptarà amb contenidors industrials especials destinats a l'eliminació dels residus que es produeixen en les instal·lacions. L'ajuntament de Benicarló ha aconseguit una subvenció de la conselleria de Comerç, per la qual se sufragarà totalment el cost de compra i instal·lació d'aquest nou servei. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va explicar que "tenen un cost de 125.000 euros, que assumirà totalment la conselleria perquè no ens coste res als benicarlendos". El contenidor, va detallar l'edil de Comerç, Maria Ortiz "és de tipus especial, compactador" que eliminarà l'impacte visual que produeix l'actual illa de contenidors que hi ha als voltants del mercat i que utilitzen els venedors. Les obres, que duraran un mes, permetran enterrar el contenidor sufragat per l'administració autonòmica "d'última generació. Hem cercat el model més nou del mercat, perquè és una actuació a llarg termini i perquè dure molts anys", va assenyalar Ortiz.

No és aquesta l'única actuació que s'està fent des de la regidoria per a millorar les condicions del mercat municipal. En aquests moments, s'està realitzant un estudi que determinarà

"les actuacions que hem de realitzar per a optar al títol de Mercat de Qualitat de la Comunitat Valenciana". El treball té un cost de 20.000 euros, que "també subvenciona conselleria al cent per" cent i que estarà finalitzat en un mes. La Fundació Valenciana de la Qualitat ja va realitzar un estudi previ fa uns mesos que va permetre destriar les possibilitats del mercat de Benicarló, "però ara es tracta de la plasmació d'accions que permeten el reconeixement definitiu", va puntualitzar Ortiz.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Reconeixements

Tot i que arriba una mica tard, més de tres anys des que li va ser atorgada la distinció, el lliurament de la Gran Creu al Mèrit Agrari tanca un mal sabor de boca de molts benicarlandos que vam considerar, i considerem perquè els seu record és perenne, que Joan ha estat, en present, simplement, tot i el càrrec que ocupava a La Unió, un llaurador més. Una persona que vivia en aquest món, que vivia des d'aquest món, que sabia que si no és tenia cura de la nostra terra les arrels no agafarien i la planta que brotaria no donaria el fruit que tots necessitem.

Temps ha passat des de la seua desaparició i el nostre camp, tot i els esforços d'ell i de molts com ell després, continua patint ja no la incomprensió de la nostra societat, prou miop que no veu el que costa conrear-lo, si només greu encara la incomprensió dels nostres governants que amb una política agrària supeditada a les grans distribuïdores continua girant l'esquena a un sector bàsic de la nostra economia.

Certament, ens apesara com els polítics, i en època electoral més, li volen taure rèdit a aquests actes però si ens permeten la gosadia, com creiem que el mateix Joan havia fet moltes vegades amb el seu tarannà pràctic, hem d'aprofitar-nos d'aquest ressò perquè la veu del sector continue escoltant-se

Segur que així, la seua lluita i el seu llegat perdurará.

Solidaris

No podem més que felicitar-nos perquè l'ajuntament haja engegat aquesta campanya per ficar en marxa un menjador social a través del voluntariat. I podem felicitar-nos perquè si la resposta a la situació delicada que pateixen moltes famílies així ho demanada no ho és menys la de les associacions i particulars que fan possible que aquesta iniciativa tire endavant. Des d'ací el nostre suport i col·laboració en tot el que siga possible per difondre aquesta ajuda.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els familiars del nostre estimat Joan Brusca que, el passat 25, van recollir de mans de la Ministra de Sanitat, Política Social i Igualtat, la distinció de , "La Gran Cruz del Mérito Agrario, Pesquero y Alimentario", que li havien atorgat a títol pòstum. El nostre record i reconeixement per a tots ells.

Panissola: si el nostre Joan Brusca era mereixedor d'aquesta distinció tot el contrari és el que es mereix l'administració, el govern central, en la figura de la seua ministra, per tardar en donar-li-la quasi quatre anys. I és que aquesta distinció li va ser atorgada una setmana després de morir. Sembla que en temps d'eleccions tot s'hi val. Doncs no! La panissola, fins i tot, ens sembla poc.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"LA GEPERUDETA ÉS REBUDA A BENICARLÓ"

Dissabte 29
22.30 h Teatre. El grup de Teatre Pere de Sans, del Centre Cultural Recreatiu d'Uldecona presenta **El sopar dels idiotes, de F. Veber.**
Preu:5€
Organitza: Escola de Teatre l'Escenari.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural La Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana
Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

